

De commissie concludeert het volgende:

Sinds 15 maart 2020 zijn door de regering vele maatregelen genomen. Deze maatregelen hadden en hebben tot op de dag van vandaag een grote invloed op mens en maatschappij.

De regering heeft de maatregelen gebaseerd op de adviezen van het Outbreak Management Team (OMT), zonder te luisteren naar de steeds luider klinkende adviezen van andere deskundigen zoals artsen en economen, en naar de noodkreten die steeds duidelijker opklonken uit de samenleving.

Intussen zijn we een jaar verder, en in afwachting van een zogenaamde derde golf.

De gevolgen van het beleid

De gevolgen: Sociale cohesie

Door de sluiting van o.a. de scholen, de horeca- en eventensector, winkels, sportscholen, verenigingen, musea en de gehele culturele sector is de sociale cohesie uit de samenleving gehaald, met desastreuze gevolgen voor de (geestelijke) gezondheid van mensen uit alle leeftijdsgroepen, waaronder ook kinderen en jongeren.

De gevolgen: Economie

De economische schade is (nog) niet te overzien, maar zal aanzienlijk zijn. Omdat de veerkracht uit de economie is, zal deze zich slechts zeer langzaam herstellen. Bij voortzetting van de maatregelen zal economisch herstel steeds moeilijker worden, met alle gevolgen voor de samenleving van dien.

De gevolgen: Besluitvorming, democratie en rechtsstaat

De regering heeft vanaf 15 maart 2020 besluiten genomen in strijd met de grondwet, op grond van noodverordeningen die daar niet voor bedoeld zijn, in beginsel zonder het parlement daar als controlerende macht bij te betrekken. Op 1 december is de zogenaamde Coronawet van kracht geworden. Zonder noemenswaardige weerstand van het parlement zijn vrijheden beperkt en grondwetten buiten werking gesteld, voor een virus dat qua klachten en dodelijkheid vergelijkbaar is met een zware griep. Voor meer dan 98% van de bevolking is corona ongevaarlijk.

Nederland is in 11 maanden tijd veranderd van een open en democratische rechtsstaat in een onvrije, door drie ministers geleide, gesloten en ondemocratische staat. Deze ministers nemen d.m.v. ministeriele regelingen besluiten die zelfs rechterlijke uitspraken buiten werking stellen. Dit alles zonder verantwoording af te hoeven leggen aan het parlement.

Bovendien onderbouwt de regering de maatregelen op geen enkele wijze. De bevolking moet de maatregelen opvolgen, en, zoals Minister-President Rutte zei, verder haar 'bek houden'. Een verbijsterende uitspraak van een regeringsleider die volkomen de weg kwijt lijkt te zijn.

Het feit dat de regering de uitnodiging van de commissie om te komen verklaren geweigerd heeft, is veelzeggend. Blijkbaar ziet de regering geen enkele reden behoorlijk verantwoording af te leggen aan de Nederlandse bevolking.

De commissie vermoedt dat de regering lastige vragen uit de weg gaat. In dat kader heeft de regering niets te vrezen van de nieuwsmedia, die dagelijks als een mantra de maatregelen van de regering herhalen en de angst onder de bevolking stimuleren.

Ook de oppositie heeft geweigerd bij de commissie te komen verklaren. Verantwoording afleggen aan en luisteren naar de bevolking is blijkbaar geen opdracht (meer) voor de Tweede Kamer. De commissie is uiterst bezorgd over de richting waarin de democratie in Nederland zich beweegt.

De Rechtsspraak

Het is zinloos gebleken voor de burger om zich via de rechter over de maatregelen te beklagen. Door de verweving van de rechterlijke macht, Openbaar Ministerie en regering is van onafhankelijke rechtsspraak nauwelijks sprake meer (zie in dit verband de verklaringen van Jeroen Pols, jurist, en Michael Verstraete, advocaat).

Internationale codes en verdragen

De Nederlandse regering houdt zich niet (meer) aan internationale codes en verdragen wanneer deze de regering hinderen in haar beleid. Ook houdt zij zich niet aan haar eigen wetten. Denk daarbij aan:

- de Code van Neurenberg
- het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind
- het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Privacywetgeving AVG
- Meerdere grondwetten, waaronder godsdienstvrijheid (artikel 6) en vrijheid tot vereniging (artikel 15), onaantastbaarheid van het lichaam (artikel 11), vrijheid tot vergadering en betoging (artikel 9)
- De vrijheid tot betoging (demonstratie) wordt stelselmatig ingeperkt. Demonstraties worden met grote regelmaat verboden en met gebruik van buitenproportioneel geweld door de politie uiteengeslagen. Daarbij wordt o.a. door burgemeester Halsema onderscheid gemaakt naar het onderwerp van de demonstratie: Een Black Lives Matter-demonstratie op 1 juni in Amsterdam mocht doorgaan, terwijl 'corona-demonstraties' stelselmatig door Halsema verboden, beperkt en in haar opdracht uiteengeslagen worden. Ook in de rest van Nederland ziet de commissie buitenproportioneel politiegeweld tegen demonstranten.

Proportionaliteit en subsidiariteit van de maatregelen

De commissie concludeert dat de maatregelen in hoge mate buitenproportioneel zijn, en daarmee grote vaak onherstelbare schade toebrengt aan mens en maatschappij. Daarbij wordt niet gekeken of met lichtere maatregelen hetzelfde doel kan worden bereikt.

Bovendien wordt met de tot op de dag van vandaag buitenproportionele en zeer schadelijke maatregelen het beoogde doel, indamming van het virus, niet bereikt.

De maatregelen zijn ineffectief gebleken. De nevenschade is groot: mensen met andere aandoeningen overlijden onnodig als gevolg van een zeer beperkte toegang tot de gezondheidszorg, een gezondheidszorg die door ditzelfde kabinet al jaren wordt afgebroken.

De regering voert als reden van de maatregelen aan dat men wil voorkomen dat de zorg overbelast wordt. Men wekt continu de indruk dat verpleegafdelingen en IC-afdelingen vol liggen met corona patiënten, terwijl ieder op de website van Stichting Nice kan zien dat het tegendeel waar is.

Verbijsterend is het feit dat de regering een aangeboden luxe hospitaalschip inclusief bevoegd personeel weigert aan te nemen van ondernemer dhr. Brautigam, met als reden dat 'niet voorzien wordt dat de druk op de zorg nu en in de nabije toekomst zo hoog wordt dat men het hospitaalschip nodig heeft. De emailcorrespondentie tussen dhr. Brautigam en de overheid treft u bij dit rapport aan.

Nog verbazender is dat de huidige maatregelen in stand worden gehouden omdat men een zogenaamde derde golf verwacht van de 'Britse variant' van het virus, die volgens de onbewezen

stelling van de regering veel besmettelijker is. Om overmatige druk op de zorg te vermijden (!) moeten de huidige maatregelen, inclusief de avondklok, in stand blijven.

Strafbaarheid

Het kabinet voert een zwalkend en ineffectief beleid. Het beleid is wettelijk dubieus, maar waarschijnlijk zelfs strafbaar op vele terreinen, gezien de vele verloren levensjaren die dit beleid tot gevolg heeft gehad en nog steeds heeft. Ook verwijst de commissie in dit verband naar de beschikbaarheid en grote effectiviteit van de profylactische middelen HCQ en Ivermectine, waarmee levens van kwetsbare patiënten behouden hadden kunnen worden. Het onthouden van deze middelen aan patiënten is niet slechts nalatig, maar een bewust schadelijk besluit van de regering.

Voorts is het beleid, waarin dan weer versoepeling en dan weer verzwaring van de maatregelen, zonder enig uitzicht en perspectief te bieden, een vorm van geestelijke mishandeling van de bevolking. Dit levert op zichzelf al strafbaarheid op.

Zie in dit verband de verklaringen van Sjoerd Knobben – Psycholoog, Monique De Veth-Konings – Psychiater, Sheila Neijman – Psycholoog, Renate Tillema – Psychiater, Evelien Deiters – kinderpsycholoog en Maartje van den Berg – kindervertherapeut.

Samenvatting

Samenvattend komt de commissie tot de volgende conclusie:

Het beleid van de regering is ineffectief, en leidt tot aantoonbare nevenschade aan mens en economie.

De regering steunt op het advies van uitsluitend het OMT, en neemt de adviezen vrijwel ongewijzigd over. Het feit dat geen economen, psychiaters/psychologen, beleidskundigen en andere specialismen vertegenwoordigd zijn binnen het OMT leidt tot een eenzijdig op de bestrijding van het virus gericht beleid, zonder in enige mate rekening te houden met de door dit beleid veroorzaakte ernstige nevenschade aan mens en maatschappij.

De beleidsvorming is ondemocratisch, heeft autoritaire trekken en sluit zich volledig af van geluiden uit de samenleving die kritiek hebben op of aanpassing vragen van het beleid.

Burgers hebben geen enkele weg om hun stem te laten horen: de rechtsspraak functioneert niet onafhankelijk meer.

Het beleid polariseert de samenleving, en leidt zelfs binnen gezinnen en vriendschappen tot breuken. Verdeel en heers lijkt een onderdeel van dit beleid te zijn.

Onder andere omstandigheden zou een beleid met deze zeer schadelijke gevolgen, een beleid dat bovendien aantoonbaar strafbaar en ineffectief is, hebben geleid tot het aftreden van de gehele regering gevolgd door een parlementaire enquête en strafvervolging van de verantwoordelijke bewindslieden.

Dat dit tot nu toe niet gebeurd is toont het volledig disfunctioneren en het failliet van de democratie en rechtsstaat in Nederland aan.